

per 100 d'aigua pera locions anals, i a la dosi d'un gram per 30 de glycerina en liniments.

TROLLIUS L.

Genre de plantes molt poc caracterisat i poc distint de les Hellebores.

FLOR DE SANT PALLARI.—*T. Europeus* L.—Pyreneus, Nurià, Caralp, *Salv.*; Set-Cases, *Isern*, *Carbó*; Surroca i Berga, *Csta.*—Juny, Agost.—En Kalm va fer celebre aquesta planta quant que havia curat un escorbútic abandonat pels metges. A la pharmacopea alemana hi figuraven abans les arrels, i les *Flores Trolli* hi entraven en la therapeutica de l'escorbútic.

HELLEBORUS L.

Plantes herbacies, quals talls són, en unes especies, brancosos, am moltes fulles i flors, i en altres am poques flors i fulles; i en alguna fins arriben a careixer de fulles i sols tenen una flor. El calic és persistent i de cinc sepales, i consten de 8 a 10 petales molt curts i lobulats. En materia medica són quatre les especies que sobre tot interessen: l'*H. niger* L., l'*H. viridis* L., l'*H. fætibus* L i l'*H. Orientalis* Lamk. En l'antiguetat foren molt usades, especialment l'*H. niger*, fins al punt de crear-se l'*heleborisme*, especie de procediment therapeutíc considerat en varis casos com una panacea. Més és difícil jutjar el paper veritable que an aquestes plantes els correspon en l'heleborisme, puix tant els autors antics com els moderns fan gran confusió entre elles i l'elebor blanc (*Veratrum album*), planta monocotyledone, de la familia de les colxicacies. En la *Materia medica* den Fonsagrives, per exemple, la pagina que l'index marca com corresponen an els helebors porta la descripció del veratre (1). Pera aclarir la qüestió, en Pécholier va fer (2) temps endarrera, am son deixeble Rédier, una serie d'experiments, i va poder establir d'una manera positiva l'immensa diferencia que va de l'helebor de les colxicacies als de les ranunculacies. Desde l punt de vista quimic, ja és sabut que aquelles contenen la *veratrina* i la *jervina*; i aquestes l'*helleboreina* i l'*helleborina*. Desde l punt de vista toxicologic i physiologic, les veratres són,

(1) Trad. esp., vol. II, pag. 566.

(2) *Thesi de Montpellier* i *Gaz. hebdom*, 1881.